

POSTANOWIENIE

Dnia 30.11.2016r.

Sąd Okręgowy wS.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO wS. Tadeusz Stodoła

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej wS.– Jacka Koryckiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku skazanego R. G. (G.) s. B. o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2 kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu R. G. (G.) s. B.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 7 lat 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego wK.z dnia 29.09.2016r., sygn. akt II K 697/15 oraz zastępczej kary 30 dni aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w K.z dnia 03.10.2012r., sygn. akt II W 1008/12;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany R. G. złożył do Sądu wnioski o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary, ze względu na trudną sytuację rodzinną oraz chęć umożliwienia żonie podjęcia leczenia z uwagi na zły stan zdrowia. Będąc na wolności chciałby również zapewnić osobistą opiekę nad dziećmi w czasie nieobecności żony.

Wniosek nie jest zasadny.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd penitencjarny podziela stanowisko wynikające z postanowienia z dnia 11 stycznia 2012 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie sygn. II AKzw 1397/11. Ze stanowiska tego wynika, że „Przerwa w wykonaniu kary pozbawienia wolności jest instytucją szczególną postępowania wykonawczego, stanowiącą wyjątek od zasady, w myśl której kara ta powinna być wykonywana w sposób ciągły, a więc przesłanki jej udzielania powinny być interpretowane ściśle. Wskazać bowiem trzeba, że pozbawienie człowieka wolności zawsze wywołuje pewne negatywne następstwa w jego życiu osobistym, zawodowym i rodzinnym. Sytuacja taka stanowi jednak naturalną konsekwencję izolacji więziennej. Ciężar gatunkowy ujemnych skutków osadzenia w zakładzie karnym musi więc być tego rodzaju, że w żaden inny sposób niż przez udzielenie przerwy w karze nie można im zaradzić”.

Z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego z dnia 26.10.2016r. (k.24-27) wynika, że sytuacja rodzinna skazanego jest ustabilizowana, co nie uzasadnia jego pobytu na wolności.

Skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym zamieszkiwał wraz z żoną K. G. oraz dziećmi w lokalu należącym do UG w M. (wcześniej WAM S.). Mieszkanie, które zajmuje rodzina usytuowane jest w wielorodzinnym bloku i składa się z 2 pokoi, kuchni i łazienki oraz przedpokoju, o łącznej powierzchni 37m². Ustalono, że lokal wyposażony jest w niezbędny sprzęt gospodarstwa

domowego, a panujące w nim warunki socjalno-bytowe umożliwiają żonie i dzieciom prawidłowe funkcjonowanie.

Zatem, nie budzi wątpliwości, że żona skazanego wraz z dziećmi ma zapewnione odpowiednie warunki mieszkaniowe, a co za tym idzie osobista pomoc skazanego w tym zakresie nie jest celowa.

K. G., od dnia 22.02.2016r. jest zatrudniona przez Urząd Gminy w M. na 2 godziny dziennie w ramach prac społecznych. Za wykonywaną pracę otrzymuje wynagrodzenie w wysokości (...)miesięcznie. Nie można pominąć również tego, że żona skazanego pobiera świadczenie w postaci zasiłków rodzinnych na małoletnie dzieci w łącznej kwocie (...)oraz alimenty wypłacane na małoletnią M. W. w wysokości(...). Również, w miesiącu sierpniu br. przyznano rodzinie pomoc finansową w wysokości (...), zaś we wrześniu br. przyznano wsparcie w kwocie (...). Dodatkowo, rodzina skazanego korzysta z rządowego Programu 500+ i z tego tytułu pobiera świadczenie w wysokości (...)miesięcznie.

Te ustalenia kuratora potwierdzają to, że żona skazanego ma zapewnione warunki mieszkaniowe, a także środki do życia, które są na tyle wystarczające by mogła zaspokajać bieżące potrzeby materialno-bytowe swoje i dzieci. Świadczyć o tym może również stwierdzenie zawarte w wywiadzie, iż „jej ogólna sytuacja finansowa uległa stabilizacji”. Przypomnieć w tym miejscu trzeba, że K. G. może w każdym czasie zwrócić się ze stosownym wnioskiem do miejscowej opieki społecznej o udzielenie pomocy w odpowiednim zakresie, również finansowej, gdyby zachodziła taka konieczność.

W tej sytuacji, pobyt skazanego na wolności celem zapewnienia pomocy żonie, nie jest zasadny.

Również, należy dodać, że dwoje najmłodszych dzieci skazanego uczęszcza do przedszkola w R. gdzie przebywają od 8.00 do 16.00, zaś okres wakacje spędzają pod opieką matki (żony skazanego). W tej sytuacji należy dodać, że najmłodsze dzieci skazanego mają zorganizowaną stałą opiekę. Z kolei, córka M. W. ukończyła w br. szkolnym szkołę podstawową i rozpoczęła naukę w Gimnazjum w K.. Jednak, z uwagi na poparzenie kończyny górnej, do którego doszło w dniu 3.08.2015r. wymaga specjalistycznych konsultacji lekarskich i jak wynika z oświadczenia żony skazanego „poddawana była systematycznej rehabilitacji ręki”. Ustalono, że dziecko przebywało w Szpitalu Wojewódzkim w K. na (...). Zatem, należy stwierdzić, że córka skazanego M. W. ma zapewnioną fachową opiekę medyczną.

Także, żona skazanego w związku z występującymi dolegliwościami kardiologicznymi, nie jest pozbawiona niezbędnej opieki medycznej. W dniu 13.05.2016r. przedłożyła kuratorowi skierowanie do Szpitala Wojewódzkiego w K. na (...)z uwagi na zaburzenia rytmu serca. Nadto, z powodu napadowych częstoskurczy przedsionkowych, została zakwalifikowana do badania elektrofizjologicznego i ewentualnej ablacji RF. Badanie miało odbyć się w Szpitalu Wojewódzkim w K. na (...). Termin przyjęcia wyznaczono na dzień 3.08.2016r. Ostatnie zaświadczenie przedłożone przez skazaną dotyczyło zapisu na planową ablację w dniu 25.09.2016r. Skazana nie stawiała się na żaden z ustalonych terminów.

W świetle powyższych ustaleń, nie budzi wątpliwości, że udzielenie skazanemu przerwy w karze celem zapewnienia najbliższym pomocy byłoby w chwili obecnej niecelowe. Nadto, w celu sprawowania opieki nad dziećmi, żona skazanego może się zwrócić do wyspecjalizowanych placówek opieki społecznej. Jest faktem powszechnie znanym, iż na terenie K. funkcjonuje (...), która to jednostka może świadczyć pełną pomoc w zakresie zakwaterowania i opieki zarówno nad dziećmi skazanej jak i nad nią samą w razie gdyby taka potrzeba zachodziła.

Na pełnią aprobatę Sądu Penitencjarnego zasługuje też stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie, który podniósł w postanowieniu z dnia 8.02.2006r. w sprawie AKzw 72/06, że rodzina osoby osadzonej winna jest podjąć wszelkie starania dla zdobywania środków na utrzymanie i uzyskania niezbędnej pomocy.

Brak jest, zatem w ocenie Sądu istotnych powodów rodzinnych, które przemawiałyby za udzieleniem skazanemu przerwy w karze. Nie można zapominać również o tym, że na wolności pozostaje najbliższa rodzina, na której pomoc żona skazanego może też liczyć.

Zważyć również w tym miejscu należy, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w Lublinie z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Jak wynika z opinii Dyrektora ZK C., skazany od 7.07.2016r. odbywa wieloletnią karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym za czyny z art.193kk, art.190§1kk, art.286§1kk, art.297§1kk, art.160§2kk, art.178a§1kk, art.178a§4kk, art.244kk, art.270§1kk. To oznacza, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym. Nadto, skazany jest recydywistą penitencjarnym, bowiem w dniu 14.09.1998r. opuścił Areszt Śledczy w S. w związku z udzielonym warunkowym zwolnieniem z odbywania reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej za czyn z art.208dkk w sprawie IIK 984/96 SR K.. Kolejne przestępstwa popełniał m.in. w dniach 5 sierpnia 2003r., 1 sierpnia 2007r., 28 sierpnia 2008r. Zatem skazany powrócił na drogę przestępstwa i ponownie został osadzony, celem odbywania kary. Także, kilkakrotnie orzekano wobec skazanego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem, których wykonanie następnie zarządzano (vide: sprawy: II K 984/96, X K 1705/08, II K 1229/11, II K 706/12, II K 80/12). To zaś oznacza, że skazany nie potrafił docenić zastosowanych wobec niego wielokrotnie środków probacyjnych. W tej sytuacji należy uznać, że cele resocjalizacyjne kary wynikające z treści art.67§1kkw nie zostały wobec skazanego osiągnięte i nie wzbudziły w nim poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymania się od powrotu do przestępstwa.

W świetle tych dowodów brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu poza jednostką penitencjarną zrezygnuje z naruszania zasad porządku prawnego.

W tych okolicznościach zdaniem Sądu penitencjarnego nie można przyjąć, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w odbywaniu kary wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem tym bardziej jeśli uwzględni się treść opinii psychologicznej z dnia 4.11.2016r. z której wynika, że skazany obecnie nie daje gwarancji właściwego funkcjonowania na wolności, w tym unikania zachowań agresywnych. Biorąc więc powyższe pod uwagę stwierdzić bez wątpienia należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w treści art.153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego R. G. o udzielenie przerwy w karze za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.